

Restorative Circles

Skrevet den Nov 17, Skrevet af [Thomas Lester](#)Kategori [Ikke specificeret](#)

Restorative Circles Rochester august 2012

I august 2012 deltog jeg i et lærings-event om genoprettende cirkler i Rochester i USA. RCS er udviklet over de sidste 15-20 år, først og fremmest i Brasiliens slumkvarterer, hvor det etablerede retssystem ikke slår til.

Se klip med Dominic Barter om hvordan det hele startede og hvad det er som RCS kan bidrage til.

```
{"video":"http://vimeo.com/6557584#at=0","width":"650","height":"400"}
```

Duke Duchscherer fortæller her kort om Restorative Circles.

```
{"video":"http://www.youtube.com/watch?v=Q7FWjapsJRU","width":"650","height":"400"}
```

Processen Genoprettende cirkler er, af en ledende engelsk tænketank NESTA, placeret blandt de 10 mest effektive "projekter" globalt, som er beviseligt bedre og mere kost-effektive set i forhold til traditionelle strategier benyttet i vores samfund og fællesskaber. [Se mere her](http://www.restorativecircles.org/blog)
<http://www.restorativecircles.org/blog>

Ved konfliktråd – det danske politiets nuværende genoprettende praksis - inviteres til en faciliteret dialog mellem 2 parter. Den, der har udført handlingen og den der har modtaget den. I genoprettende cirkler inkluderes en tredje part, nemlig "konflikt-fællesskabet", altså andre der er indirekte påvirket af konflikten.

Processen kan betragtes som en egenomsorg for et givet fællesskab hvor man kerer sig om kvaliteten af kontakt og relationer og hvor man har fokus på genoprettelse af relationerne og kontakten mellem parterne. Genoprettende cirkler er ikke en færdig pakke, men en proces der udvikles ind i den struktur, der allerede eksisterer i et givet system. Det er ikke en proces hvor nogen løser parternes konflikter for dem, men en proces som har til formål at skabe et trygt ligeværdigt rum, hvor konflikter kan få plads og foldes ud, så parterne får mulighed for at opnå:

- 1) gensidig forståelse
- 2) at taget ansvaret for de handlinger der er foretaget
- 3) finde handleplaner, der møder parternes behov

En vigtig pointe er, at hvert community/ system/ fællesskab selv finder ud af hvad der fungerer for dem. Så RC er ikke en predefineret ramme der sættes ned over et fællesskab. RC er noget der bygges op i de enkelte fællesskaber. Erfaringer har vist at ofte fungerer RC godt med 3 følgende trin:

- 1) For-Cirkel / Forsamtale

Individuelle samtaler hvor det bl.a. klarlægges præcis hvilken handling der gør at man kalder til en cirkel og hvem der yderligere skal være til stede i cirklen. Det er som udgangspunkt de inviterede der afgør hvem der yderligere skal inviteres. I teorien kan der være rigtig mange, men i praksis er det ofte under 10.

- 2) Cirkel

En dialogproces faciliteres ved hjælp af få bestemte spørgsmål som kan støtte deltagerne til at opnå gensidig forståelse og tage ansvaret for de handlinger der er foretaget. En cirkel slutes med at hver især byder ind med handlinger, der kan støtte det videre forløb frem mod heling og opfyldelse af parternes behov. Facilitatoren noterer handlingerne ned i en handleplan.

- 3) "Efter-Cirkel"

Er et møde med opfølgning på hvordan parterne har det nu. Hvordan er det gået i forhold til handleplanerne, hvad virkede, hvad virkede ikke. Man kan herfra lave nye handleplaner hvis det giver mening.

Jeg har set denne proces 2 gange med mennesker i konflikt og jeg er imponeret over det jeg ser. Jeg er specielt interesseret i facilitatorens rolle. En rolle hvor der er fokus på at skabe og holde et rum hvor konflikten kan folde sig ud. Det handler bl.a. om at give slip på at ville føre

parterne et bestemt sted hen, at give slip på at konflikten skal løses, så at sige at give slip på enhver agenda andet end at være nærværende og bære mening mellem parterne. Facilitatoren er der for at støtte parterne til at være i konflikten og finde deres egen vej ud med fuldt ejerskab.

Det har vist sig gavnligt og nødvendigt for den genoprettende proces i cirklen (cirklerne), at partende oplever ligeværdighed og at magten/styrken er delt. ("magt med" i stedet for "magt over"). Desuden er det i de fleste tilfælde afgørende at det er frivilligt om man vil deltage i processen eller ej.

I systemer der benytter RCS og som kan trække på folk med stor erfaring inden for RCS, er det muligt at benytte substitution. Hvis en eller flere af de inviterede parter ikke ønsker at deltage i en given cirkel, substitueres den/de. På den måde forhindrer et nej fra en eller flere af parterne ikke processen – selvom det selvfølgelig er forbundet med tab af potentiale hvis ikke alle parter er tilstede.

Link til Restorative Circles hovedside: <http://www.restorativecircles.org>

Hvordan hænger IVK sammen med RCs?

Som jeg ser det er det hjælpsomt og vigtigt for facilitatoren at kunne forbinde sig med parterne via de underliggende alment menneskelige værdier og behov og på den måde opnå multipartiskhed. I RCS er der fokus på at facilitatoren er multipatisk frem for neutral. Noget som nyt, spændende og tankevækkende. Hvad betyder det egentligt? Jeg tænker at der er sammenhæng mellem processens forløb og facilitatorens evne til at forbinde sig på et dybere plan med hver i sær i cirklen. Det er i alle tilfælde tydeligt at hvis facilitatoren har indre modstand på en af deltagerne, så har det konsekvenser for processen.

Ud over de få spørgsmål dialogprocessen tilbyder, benyttes i begrænset grad det man kalder oversættelse – hvor facilitatoren tilbyder et sæt ører mere med fokus på behov og værdier. I den forbindelse er IVK et godt udgangspunkt til at forbinde sig til det der ligger under det der bliver sagt.

Afslutning.

Dette var bare en lille bitte gennemgang som på ingen måde virkeligt kan beskrive oplevelsen af processen i funktion. Men håber at det kan være til inspiration alligevel.

<http://www.lestercoaching.dk>

Bedste Hilsner

Thomas

Tags: Utagget